

Artikler

537

Det store hykleri - om "beneficial owner" sagerne

Af advokat Hans Severin Hansen, Plesner

Skatteministeriet fører i disse år et sandt korskrog mod danske selskaber, der har undladt at indeholde kildeskat ved udbetaling af udbytte eller renter til mellemløbselskaber i udlandet. Det gøres gældende, at selskaberne hæfter for den ikke indeholdte kildeskat. Sigtet med artiklen er at påvise, at Skatteministeriet tidligere har været af den opfattelse, at der ikke var grundlag for at kræve indeholdelse af kildeskat, og at denne opfattelse var tiltrådt af lovgiver. Skatteministeriet fortolker således i dag begrebet "beneficial owner" på en anden måde end tidligere. Den retlige konsekvens heraf er, at de rejste kildeskattekrav ikke kan gøres gældende over for de danske selskaber. Forfatteren fører de to første domstolssager i dette omfattende sagskompleks.

Skattemyndighederne har i de senere år rejst et stort antal sager mod danske selskaber, der enten har udloddet udbytte eller betalt renter til deres moderselskaber, der er hjemmehørende i andre EU-lande eller lande, med hvilke Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Skattemyndighederne gør gældende, at de pågældende moderselskaber er såkaldte "gennemstrømningselskaber", fordi de modtagne beløb er videreført til koncernselskaber i skattelylande. Moderselskaberne er derfor ikke "beneficial owner" af de modtagne udbytter eller renter, og de danske datterselskaber burde derfor have indeholdt kildeskat i forbindelse med udbetalingen. Da dette ikke er sket, hæfter de danske selskaber for betalingen af skatten.

Der er tale om et omfattende sagskompleks, og de involverede værdier er meget betydelige.¹

Kun tre af sagerne er indtil videre blevet afgjort af Landsskatteretten. De to første – en udbytteskattesag² og en renteskattesag³ – blev vundet af skatteyderen, men Skatteministeriet har indbragt sagerne for domstolene. Den tredje sag – en renteskattesag⁴ – blev vundet af skattemyndighederne.

Sagskomplekset har været genstand for stor mediebevågenhed. Dagspressen har med passende intervaller offentliggjort fortrolige oplysninger om de enkelte sager – også sager, som endnu befinder sig i det administrative system. I den forbindelse har det vist sig, at der også er rejst sager mod selskaber, der ejes af udenlandske kapitalfonde.

Oppositionen raser. Regeringen har ladet stå til alt for længe over for de multinationale koncerner. Lovgivningen må strammes op. En tidligere statsminister, der har gjort det til en mærkesag at bekæmpe kapitalfonde, får pustet nyt liv i sin kampagne.

Retorikken skærpes. Nu tales der ikke blot om "skattesager", men om "skattefifflerier" eller direkte "skattesnyd", og en hårdt presset skatteminister må forsikre, at kampen mod kapitalfondene står højt på dagsordenen.⁵

Da det viser sig, at der også er rejst sag mod en af statens medejere af en delvist privatiseret virksomhed, kalder oppositionen både finansministeren og skatteministeren i samråd. Forargelsen vil ingen ende tage.

I hele dette forløb har store dele af pressen

fungeret som mikrofonholder for politikerne og skattemyndighederne. Der er ellers interessante spørgsmål nok at tage fat på, som f.eks.:

Hvad er forhistorien?

- Hvordan kan det være, at der pludselig rejses så mange sager på én gang på et område, hvor der aldrig tidligere har været rejst sager?

- Er der overhovedet grundlag for at rejse disse sager?

Sigtet med denne artikel er at påvise, at Skatteministeriet tidligere har været af den opfattelse, at der ikke var grundlag for at kræve indeholdelse af kildeskat i denne type sager. Skatteministeriet fortolker således i dag udtrykket "beneficial owner" på en anden måde end tidligere. Skatteministeriet har altså ændret praksis.

Den relevante forhistorie begynder i 1998, hvor skatteminister Ole Stavad fik afskaffet udbytteskatten for *alle* udenlandske moderselskaber, således at Danmark reelt blev et attraktivt *skattelyland* for såkaldte mellemholdingselskaber.

Efter kritik fra EU for unfair skattekonkurrence måtte skatteministeren imidlertid i 2001 nødtvungent foranledige reglerne ændret, således at skattefriheden blev begrænset til kun at gælde for moderselskaber i EU-lande eller lande, med hvilke Danmark havde indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst (DBO-lande).

I forarbejderne til ændringsloven gav skatteministeren selv anvisning på, at den genindførte udbytteskat kunne undgås derved, at der over det danske datterselskab blev indskudt et mellemholdingselskab i et andet EU-land eller i et DBO-land.

Virksomhederne har naturligvis indrettet sig efter de udmeldinger, der er kommet fra Skatteministeriet.

Da skattemyndighederne derfor for få år siden ændrede praksis *med tilbagevirkende kraft* (til indkomståret 2005), kunne SKAT på én gang rejse et betydeligt antal sager mod alle de virksomheder, som blot havde fulgt ministeriets fortolkning af "beneficial owner".

Det siger sig selv, at dette hændelsesforløb giver anledning til alvorlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

I en tid, hvor SKATs indsatsstrategi fokuserer på at gøre skatteydere til "loyale medspillere", bør SKATs fremfærd på dette område give anledning til selvransagelse - og det gælder også for politikerne.

Hvad der er mere interessant, er imidlertid, at påvisningen af skattemyndighedernes ændrede praksis også har retlig betydning. Det gælder navnlig i følgende tre relationer:

For det første er det en ubestridelig kendsgerning, at Skatteministeriets ændrede fortolkning af begrebet "beneficial owner" er direkte foranlediget af den udvidelse af kommentarerne til modeloverenskomsten, som blev foretaget i 2003 (om "gennemstrømningsselskaber"). Denne udvidelse indebærer en markant *ændring* - og ikke blot en præcisering - af begrebet og kan derfor ikke få betydning for tidligere indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster.

For det andet er det et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at en skærpende praksisændring kun kan få virkning *for fremtiden*, således at skatteyderne har mulighed for at indrette sig på den ændrede praksis.

For det tredje hæfter et dansk datterselskab kun for betalingen af den ikke indeholdte kildeskat, hvis selskabet har handlet "forsømmeligt". Det giver sig selv, at en virksomhed, der har handlet i overensstemmelse med Skatteministeriets udmeldinger, *ikke* kan anses for at have handlet "forsømmeligt".

Det er min opfattelse, at Skatteministeriets ændrede fortolkning af "beneficial owner" er forkert, men det er ikke genstanden for nærværende artikel. Artiklens point er derimod, at selv hvis Skatteministeriets nye fortolkning måtte være korrekt, kan kildeskattekravet af de før nævnte grunde ikke gøres gældende over for de danske selskaber.

Begrænset skattepligt af udbytte og renter - indeholdelse af kildeskat

I henhold til selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra c, er et udenlandsk selskab begrænset skattepligtigt af *udbytte* fra et dansk selskab. Det udbyttegivende selskab skal indeholde kildeskat med 28 pct. af udbyttet.

Den begrænsede skattepligt gælder dog ikke

for et udenlandsk *moderselskab* (der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab), hvis beskatningen af udbyttet skal frafalde eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter moder-/datterselskabsdirektivet (90/435/EØF).

Ifølge selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, er et udenlandsk selskab begrænset skattepligtigt af *koncerninterne renter*. Det rentebetalende selskab skal indeholde kildeskat med 25 pct. (tidl. 30 pct.) af rentebeløbet.

Den begrænsede skattepligt gælder dog ikke, hvis beskatningen skal frafalde eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter rente-/royaltydirektivet (2003/49EF).

For både udbytteskatten og renteskatten gælder altså, at hvis skatten blot skal lempes efter én af de to retsfor skrifter - dobbeltbeskatningsoverenskomsten eller det relevante direktiv - bortfalder den danske beskatning helt.

De af Danmark indgåede *dobbeltbeskatningsoverenskomster* indeholder generelt bestemmelser om, at beskatningen af udbytter og renter fra danske selskaber skal lempes, hvis modtageren er "*beneficial owner*" (oversat til "*retmæssig ejer*").⁶

Hvis moderselskabet således er "*beneficial owner*", foreligger der ikke begrænset skattepligt, og det udbytte- eller rentebetalende selskab skal derfor heller ikke indeholde kildeskat.

Rente-/royaltydirektivet indeholder – i modsætning til moder-/datterselskabsdirektivet – også et krav om, at det modtagende selskab skal være "*beneficial owner*".

Afgrænsning af problemstillingen

Som nævnt, har skattemyndighederne i de senere år rejst en række sager om manglende indeholdelse af kildeskat på udbytter og renter.

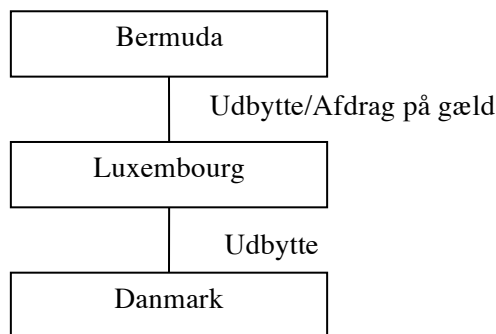
Dette er sket med henvisning til det fortolkningsbidrag til begrebet "*beneficial owner*", der i 2003 blev tilføjet til punkt 12 i OECD's kommentarer til modeloverenskomstens art. 10 (udbytte),⁷ og hvori det hedder (om "gennemstrømnings-selskaber"):

"Det ville ligeledes ikke være i overensstemmelse med hensigten og formålet med overenskomsten, hvis kildestaten skulle indrømme lempelse af eller fritagelse for skat i tilfælde, hvor

en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, på anden måde end som agent eller mellemmand, blot fungerer som "gennemstrømningsenhed" (conduit) for en anden person, der rent faktisk modtager den pågældende indkomst. Af disse grunde konkluderer den af Committee on Fiscal Affairs udarbejdede rapport "Double Taxation Conventions and the Use of Conduit Companies", at et "gennemstrømnings-selskab" normalt ikke kan anses for den retmæssige ejer, hvis det, skønt det er den formelle ejer, reelt har meget snævre beføjelser, som, i relation til den pågældende indkomst, gør det til en "nullitet" eller administrator, der handler på vegne af andre parter."

De faktiske omstændigheder i de af SKAT rejste sager er meget forskellige.

Ét af typeeksemplerne kan illustreres således:

I dette eksempel udlodder det danske selskab udbytte til sit luxembourgiske moderselskab, der enten videreudlodder udbyttet eller benytter dette til at betale afdrag på sin gæld til sit moderselskab på Bermuda.

Skattemyndighederne gør her gældende, at mellemholdingselskabet i Luxembourg er et "gennemstrømnings-selskab" og derfor ikke er "*beneficial owner*".

Skattemyndighedernes synspunkt rækker dog langt videre end til dette typeeksempel. I de sager, der er rejst mod selskaber, der er ejet af kapitalfonde, er de ultimative investorer (ejere) således typisk hjemmehørende i EU-lande eller DBO-lande.

Hertil kommer, at SKAT i visse sager har frakendt mellemholdingselskabet status som "bene-

ficial owner", selvom udbyttet eller renterne ikke er videregivet til ejerne af mellemholdingselskabet, og der således ikke har fundet en faktisk gennemstrømning sted.⁸

I det følgende bruges typeeksemplet som en enkel reference til problemstillingen – også fordi det svarer til de eksempler, som Skatteministeriet tidligere har taget stilling til i lovforarbejder m.v.

Nedenfor gennemgås udviklingen i Skatteministeriets fortolkning af "beneficial owner". Som det vil fremgå, har ministeriet endnu ikke færdigudviklet sine synspunkter.

Afskaffelse af begrænset skattepligt af udbytte i 1998 - "holdingregimet"

Ved lov nr. 1026 af 23. december 1998 blev den indtil da gældende⁹ begrænsede skattepligt af udbytter fra danske datterselskaber til udenlandske moderselskaber (med en ejerandel over 25 pct.) afskaffet. Samtidig blev danske moderselskaber gjort skattefrie af udbytter fra udenlandske datterselskaber.

Med disse regler blev Danmark et veritabelt skattelyland for mellemholdingselskaber. Internationale koncerner, der ikke kunne få skattefrie udbytter fra deres direkte ejede udenlandske datterselskaber, kunne nu etablere et dansk mellemholdingselskab og kanalisere udbytter skattefrit herigennem.

I bemærkningerne til lovforslaget¹⁰ blev det fremhævet, at udbytteskatten for udenlandske moderselskaber i forvejen var undergivet væsentlige undtagelser som følge af moder-/datterselskabsdirektivet (90/435/EØF) og de af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det blev samtidig fremhævet, at afskaffelsen af udbytteskatten ville ligestille EU-moderselskaber og ikke EU-moderselskaber og samtidig ligestille udenlandske moderselskaber med danske moderselskaber, som i forvejen ikke blev beskattet af udbytter fra danske datterselskaber.

Det fremgår endvidere, at den gældende kildeskat kunne undgås ved at indskyde mellemholdingselskaber i lande, i forhold til hvilke Danmark helt eller delvist var afskåret fra at indeholde kildeskat.

Af samme grund forventedes provenutabet at være beskedent. Det hedder således:

"På den anden side må det inddrages i vurderingen, at den gældende beskatning kan omgås ved omdirigering af udbytterne til selskaber i 3. lande, således at udbytterne ikke beskattes her i landet."

Lovgivningen havde den forventede effekt. I de efterfølgende år blev der stiftet et betydeligt antal mellemholdingselskaber i Danmark, og der opstod en hel industri til at servicere disse.

Det kan således foreløbigt konkluderes, at Skatteministeriet - og lovgiver - i 1998 var af den helt klare opfattelse, at den gældende kildeskat kunne undgås eller lempes ved, at der over det danske selskab blev indskudt et mellemholdingselskab i et andet EU-land eller et DBO-land. Et sådant mellemholdingselskab blev altså anset for "beneficial owner" efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, ligesom det havde et ubetinget krav på skattefritagelse efter moder-/datterselskabsdirektivet.

EU-kritik

Det danske holdingregime blev mødt med kritik fra EU. Blandt andet blev de danske regler i en arbejdsgrupperapport udarbejdet for EU's ECOFIN-råd¹¹ inkluderet på en liste over skadelige regler, som fandtes at være i strid med ECOFIN-rådets adfærdskodeks for erhvervsbeskatning.¹² Kritikken skyldtes især, at danske mellemholdingselskaber kunne bruges til at undgå andre EU-medlemsstaters beskatning af udbytter udloddet til moderselskaber i skattelylande.

ECOFIN-rådet var således enig i den danske regerings forståelse af "beneficial owner" og moder-/datterselskabsdirektivet.

Delvis genindførelse af begrænset skattepligt af udbytte i 2001

EU's kritik førte til, at den danske fritagelse af udenlandske moderselskaber for udbytteskat blev indskrænket til kun at gælde for selskaber i EU-lande og DBO-lande. Ved lov nr. 282 af 25. april 2001 blev der således indføjet et 3. punktum i selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra c, med følgende ordlyd:

"Det er en betingelse, at beskatningen af udbyttet skal frafalde eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF eller efter en

dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor selskabet er hjemmehørende."

Denne grundlæggende betingelse for skattefritagelse er fortsat gældende.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget¹³ fremhævede skatteministeren, at Danmark ikke var enig i, at de danske regler var i strid med EU's adfærdskodeks, fordi der var tale om generelle regler. Uanset dette, var den danske regering villig til at imødekomme kritikken:

"Det medfører som nævnt, at de danske regler kan anvendes til at udhule andre landes beskatning. Andre lande, som beskatter udbytter fra selskaber i disse lande til moderselskaber i skattelylande, er derfor utilfreds med, at deres beskatning kan omgås ved hjælp af de danske holdingregler.

Det foreslås derfor som et bidrag fra dansk side til at modvirke brugen af skattely og for at imødekomme udenlandsk kritik at genindføre skatten på 25 pct. af udbyttebetalinger fra et dansk datterselskab til dets udenlandske moderselskab, men kun i tilfælde, hvor moderselskabet er hjemmehørende i et land udenfor EU eller i et land, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark."

I forbindelse med lovforslagets behandling blev der fra flere sider rejst det spørgsmål, om ikke det fortsat ville være muligt at kanalisere indkomst fra EU uden udbyttebeskatning til skattelylande ved at videreudlodde udbyttet fra Danmark til andre EU-medlemsstater eller lande, med hvilke Danmark havde indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, og som havde en lempeligere beskatning eller ingen beskatning af udbytteudlodninger til skattelylande.

Folketingets Skatteudvalg bad ved dets spørgsmål 16 skatteministeren om at kommentere en artikel om en forventet stigning i brugen af cypriotiske mellemholdingselskaber, hvis den danske lovændring blev gennemført. I sit svar¹⁴ til skatteudvalget anførte skatteministeren:

"Jeg er enig i, at det er muligt at omgå den foreslåede beskatning af udbytte til moderselskaber i ikke EU-lande uden dobbeltbeskatningsoverenskomst. ...

Det er korrekt, at moderselskabet på Jomfruøerne fortsat kan undgå den danske beskatning

af udbytterne fra det irske selskab ved at overdrage aktierne i det danske selskab til et mellemholdingselskab på Cypern. I så fald vil Danmark ikke beskattes udbyttet, da moderselskabet på Cypern er omfattet af den dansk-cypriotiske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Men som nævnt i artiklen kan moderselskabet på Jomfruøerne også undgå udbyttebeskatningen ved at erstatte det danske holdingselskab med et holdingselskab på Cypern, så det irske datterselskab udlodder udbyttet til selskabet på Cypern.

Eksemplet viser altså, at det ikke længere er de danske regler, men derimod Cyprens gunstige regler, der er forudsætningen for, at moderselskabet på Jomfruøerne kan omgå den irske beskatning af udbyttet."

I sit efterfølgende svar¹⁵ på skatteudvalgets spørgsmål 3 om en uddybning af, hvorfor forslaget alene skønnedes at få et *begrænset provenu*, anførte skatteministeren:

"Selskaberne vil imidlertid kunne omstrukturere sig, således at aktierne i det danske datterselskab overdrages til et datterselskab i et land, hvortil udbyttebetalinger fortsat er fritaget for dansk udbytteskat. Dette er fordelagtigt, hvis udbyttet herfra kan videreudloddes til det egentlige moderselskab med en beskatning, som er lavere end den danske, eventuelt helt uden beskatning.

Derfor skønnes provenuet fra sådanne selskaber at blive begrænset."

Endelig anførte skatteministeren i sit svar¹⁶ på skatteudvalgets spørgsmål 15 vedrørende en udtalelse fra professor Ole Bjørn:

"Det anføres, at de foreslåede regler ikke er særligt effektive, idet de kan undgås ved et mellemholdingselskab i et andet land, som er med i EU eller har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og som har gunstige skatteregler.

Jeg vil hertil bemærke, at der i så fald er tale om, at moderselskabet i skattelylandet omgår beskatningen ved hjælp af de gunstige regler i det andet land."

På den anførte baggrund kan det konkluderes, at det af forarbejderne til den i dag gældende lovgivning om begrænset skattepligt af udbytte utvetydigt fremgår, at der over et dansk datterselskab kan indskydes et mellemholdingselskab med den virkning, at den skat, der ellers ville blive udløst, undgås.

Det fremgår klart, at der er tale om rene *gennemstrømningsselskaber*, og skatteministerens svar indeholder ikke forbehold af nogen art.

Af samme grund skønnes *provenuet* ved lovændringen at være "*begrænset*".

Det er denne lovgivning, som nu – efter at Skatteministeriet har skiftet holdning – anføres til støtte for SKATs opkrævning af *milliardbeløb* i udbytteskat hos de skatteydere, som har disponeret i tillid til udtalelserne i forarbejderne.

Indførelse af begrænset skattepligt af renter i 2004

Ved lov nr. 221 af 31. marts 2004 indførte Danmark begrænset skattepligt af *koncerninterne renter*. Skattepligten omfattede dog ikke renter, hvis beskatningen af renterne skulle frafaldes eller nedsættes efter rente-/royaltydirektivet (2003/49EF) eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget¹⁷ besvarede¹⁸ skatteministeren en henvendelse fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, der var tvivlende overfor, om renteskatten ville få den ønskede virkning, når ikke alle EU-lande havde en tilsvarende lovgivning:

"Det åbner ganske vist risiko for, at f.eks. et dansk selskab kan søge at omgå kildeskatten på rentebetalinger til et finansielt selskab i et lavskatte-land ved at betale renterne til et selskab i et andet land, som er omfattet af EU's rente-/royaltydirektiv eller en dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst, og som ikke har kildeskat på rentebetalinger til udenlandske rentemodtagere, hvorefter dette selskab betaler renterne videre til selskabet i lavskatte-landet.

I sådanne tilfælde vil de danske skattemyndigheder imidlertid efter en konkret realitetsbedømmelse kunne lægge til grund, at renternes retmæssige ejer ikke er selskabet i det andet land, men det finansielle selskab i lavskatte-landet, således at rentebetalingen hverken er omfattet af EU's rente-/royaltydirektiv eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten."

Som det kan ses, udtaler skatteministeren i dette svar, der er afgivet efter udvidelsen af kommentarerne til modeloverenskomsten i 2003 (med "*gennemstrømningsselskaber*"), at spørgs-

målet om "*retmæssig ejer*" beror på en "*konkret realitetsbedømmelse*".

Heri var der ikke noget nyt eller overraskende. Efter fast retspraksis kan domstolene foretage en konkret realitetsbedømmelse med henblik på at fastslå, hvem der er *rette indkomstmottager*. Det er imidlertid også en kendsgerning, at der skal foreligge helt ekstraordinære forhold – pro forma eller lignende – for, at en udbytte- eller rentemottager ikke skulle være *rette indkomstmottager*.¹⁹

Derfor udtalte ministeren også i sit svar²⁰ på skatteudvalgets spørgsmål 46 og 47, at "*der ikke [er] mange korrektioner at hente ved en ligning eller revision af gennemstrømningsselskaberne*".

Af samme grund fandt skatteministeren i sit svar²¹ på spørgsmål 52 heller ikke, at gennemstrømningsselskaber udgjorde en "*særlig risikogruppe*", hvorfor der ikke var anledning til at optage emnet i ligningsplanen.

Provenubemærkningerne i lovforslaget er i overensstemmelse hermed. Indførelsen af begrænset skattepligt på koncerninterne renter forventedes ikke at give noget provenu.

Senere udtalelser fra skatteministeren

I forarbejderne til lov nr. 308 af 19. april 2006 vedrørende justering af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, uddybede skatteministeren sin forståelse af begrebet "*retmæssig ejer*".

Det hedder således i ministerens svar²² på spørgsmål fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer:

"I den forbindelse skal man være opmærksom på, at i forhold til selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, må det afgøres ud fra princippet om *rette indkomstmottager*, hvem der oppebærer renterne.

Kildebeskatningen af renterne skal nemlig kun frafaldes efter overenskomsterne, hvis renternes retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden stat. ...

Hvis kapitalfondene foretager aktie- og låneinvesteringer via holdingselskaber, vil det skulle vurderes, om holdingselskabet er *rette indkomstmottager/retmæssig ejer* af renteindkomsten. Et rent gennemstrømningsholdingselskab i eksempelvis Luxembourg kan efter min opfattelse næppe være *rette indkomstmottager/retmæssig ejer* af renteindkomsten. ... "

Ministerens svar indeholder to budskaber. *For det første*, at det er den domstolsskabte praksis om *rette indkomstmodtager*, der er afgørende for, hvem der er "retmæssig ejer". Altså fortsat intet nyt under solen.

For det andet, at det nu er ministerens forsigtige bud, at et rent gennemstrømningsholdingselskab "næppe" kan være *rette indkomstmodtager*. Ministerens forbehold er forståeligt, da der i den foreliggende praksis om *rette indkomstmodtager* ikke er grundlag for skattemæssigt at se bort fra et mellemholdingselskab.

I slutningen af 2006 bekræftede skatteministeren på ny, at *princippet om rette indkomstmodtager* var afgørende for, hvem der var "retmæssig ejer".

Det skete i et svar på følgende § 20 spørgsmål fra SFs Morten Homann:

"Kan ministeren bekræfte, at udbytte fra danske selskaber, såfremt ejerandelen overstiger 20 pct., kan udbetales skattefrit til et moderselskab i f.eks. Luxembourg og herfra overføres til et egentligt skattelyland?"

Det hedder i skatteministerens svar:²³

"Princippet om *rette indkomstmodtager* må således anvendes for at fastslå, hvem der "oppebærer" renterne. Udtrykket "rette indkomstmodtager" må anses for at være meget lig udtrykket "beneficial owner", som anvendes i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. I dobbeltbeskatningsoverenskomsterne skal kildebeskatningen kun frafaldes eller nedsættes, hvis udbytternes retmæssige ejer (beneficial owner) er hjemmehørende i den anden stat.

...

Det afgørende er, hvem der er den *rette indkomstmodtager/retmæssige ejer*.

...

Et rent gennemstrømningsholdingselskab i eksempelvis Luxembourg vil ikke være *rette indkomstmodtager/beneficial owner* af udbyttet, jf. således kommentarerne til artikel 10 i OECDs modeloverenskomsten (pkt. 12.2)."

Hermed adresserede ministeren for første gang siden 2001 udenlandske selskabers begrænsede skattepligt af *udbytte* i tilfælde af gennemstrømning.

Som det kan ses, fastholder ministeren, at fortolkningen af "beneficial owner" skal ske i overensstemmelse med *princippet om rette indkomstmodtager*, men ministeren kommer nu – under indtryk af de udvidede kommentarer til modeloverenskomsten (om "gennemstrømningselskaber") fra 2003 – til det stik modsatte resultat, nemlig at selskabet i skattelylandet er *rette indkomstmodtager*.

Ligeledes i slutningen af 2006 - ved lov nr. 1574 af 20. december 2006 - tiltrådte Folketinget en protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og USA.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget²⁴ besvarede skatteministeren en række spørgsmål.

I svaret²⁵ på skatteudvalgets spørgsmål 5 anførte skatteministeren:

"Et rent gennemstrømningsselskab, som er hjemmehørende i udlandet, f. eks. Luxembourg, vil ikke være retmæssig ejer af udbyttet, jf. bemærkningerne til artikel 10 i OECDs modeloverenskomsten (afsnit 12.1)."

I svaret²⁶ på spørgsmål 6 måtte ministeren dog erkende, at skattemyndighederne aldrig havde taget konsekvensen af dette standpunkt:

"Jeg kan ikke oplyse eksempler på udenlandske gennemstrømningsselskaber, som de danske skattemyndigheder ikke har accepteret som retmæssig ejer af udbytte fra danske selskaber."

I marts 2007 bekræftede skatteministeren på ny, at *princippet om rette indkomstmodtager* var afgørende for, hvem der var "retmæssig ejer". Dette skete i forbindelse med, at skatteministeren den 20. marts 2007 fremsendte et notat om "Status på SKATs kontrolindsats vedrørende kapitalfondens overtagelse af 7 danske koncerner"²⁷ til Folketingets Skatteudvalg. Det hedder i notatet:

"Imidlertid forlader pengestrømmen oftest Danmark netop til modtagere i lande, hvormed Danmark har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst - DBO-lande. Det betyder, at der ikke er begrænset skattepligt til Danmark, og at der ikke skal indeholdes kildeskat, Hvis den første modtager af betalingerne imidlertid ikke er den endelige modtager - "rette indkomstmodtager" - af betalingerne, men derimod kun et gennemstrømningsselskab, kan der alligevel være tale

om begrænset skattepligt for den endelige ("rette") modtager."

Som det fremgår, bekræfter notatet også, at rette indkomstmodtager (og dermed den "retmæssige ejer") er subjektet for den begrænsede skattepligt.

Også forarbejderne til lov nr. 540 af 6. juni 2007 om CFC-beskatning og indgreb mod kapitalfonde indeholder udtalelser om begrebet "beneficial owner".

Allerede af bemærkningerne til lovforslagets²⁸ § 1, nr. 6, om beskatning af indgående udbytter, fremgik et forstærket fokus på mellemholdingselskaber i relation til pengestrømme:

"Det bemærkes, at indgående udbytter ikke vil være skattefrie, selvom udbytterne udloddes af et selskab indenfor EU/EØS eller et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis dette selskab er et gennemstrømningsselskab mellem det danske moderselskab og datterselskabet, der er hjemmehørende udenfor EU/EØS i et land, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark."

Under lovforslagets behandling udtalte skatteministeren i sit svar²⁹ på spørgsmål fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer:

"Princippet om beneficial owner (retmæssig ejer) er et værn mod, at et almindeligt beskattet selskab indskydes som "conduit" selskab mellem det udbyttebetalende selskab og det endeligt modtagende udenlandske skattelyselskab. Værnet finder anvendelse, selvom der indskydes flere mellemliggende almindeligt beskattede selskaber.

Det afgørende er, hvem der er den retmæssige ejer af udbyttet. "Conduit" selskaber omfatter bl.a. selskaber, der, skønt det er den formelle ejer, reelt har meget snævre beføjelser i relation til den pågældende indkomst. Selskabet er i relation til udbyttet en "nullitet" eller administrator, der handler på vegne af andre parter, jf. kommentarerne til artikel 10 i OECDs modeloverenskomsten (pkt. 12.1).

Et rent gennemstrømningsselskab i f.eks. et EU-land vil derfor ikke være beneficial owner af udbyttet. Det skal i den forbindelse nævnes, at moder-/datterselskabsdirektivet ikke indebærer, at udbyttebetalinger gennem gennemstrømningsselskaber skal anerkendes."

I samme svar adresserede ministeren igen udenlandske selskabers begrænsede skattepligt af udbytteindtægter fra Danmark i tilfælde af gennemstrømning. Det skete ved en kommentar til følgende eksempel:

"Cayman Islands ejer alle aktier i EU Land 1, der ejer alle aktier i Danmark, der ejer alle aktier i EU Land 2. EU Land 1 kan udlodde udbytte skattefrit til Cayman Islands. EU Land 1 er indregistreret i EU Land 1 og er almindeligt selskabsskattepligtig i det pågældende land, men har de facto ingen skattepligtig indkomst. EU Land 1 har adresse c/o et advokatfirma. Der er ingen ansatte i selskabet og selskabets eneste aktiv er aktierne i Danmark.

Skatteministeren anførte:

"I det nævnte tilfælde vil Cayman Islands selskabet være begrænset skattepligtigt af udbytter fra Danmark, idet dette selskab må anses for at være beneficial owner af udbyttet – selskabet i EU-land 1 er et rent gennemstrømningsselskab. Denne beskatning af Cayman Islands selskabet er i overensstemmelse med moder-datterselskabsdirektivet, der ikke forhindrer kildebeskatning, når beneficial owner er hjemmehørende uden for EU."

Som det fremgår, tager skatteministeren den naturlige konsekvens af standpunktet om, at Cayman Islands selskabet anses for rette indkomstmodtager (og dermed "retmæssig ejer"), at det også er Cayman Islands selskabet, der er begrænset skattepligtigt af udbyttet i Danmark.

I svaret på skatteudvalgets spørgsmål 86 måtte skatteministeren forklare, hvorfor der ikke var eksempler på, at danske skattemyndigheder havde underkendt gennemstrømningsselskaber:

"Et gennemstrømningsselskab (holdingselskab) kan imidlertid ikke sidestilles med en agent eller en mellemmand. Et sådant selskab er indregistreret og fuldt skattepligtigt i det land, hvori det er hjemmehørende og udgangspunktet er helt klart, at et holdingselskab har krav på aftalebeskyttelse.

Ved opdateringen af OECD-modellen i 2005 [skal være 2003] blev der i et nyt punkt 12.1 i kommentaren til artikel 10 (udbytter) omtalt en OECD-rapport, ifølge hvilken et holdingselskab

under ganske særlige omstændigheder ikke bør anses for at være den retmæssige ejer af udbytter. Der skal være tale om, at holdingselskabet reelt har meget snævre beføjelser, som i relation til den pågældende indkomst gør det til en "nul-litet" eller en administrator, der handler på vegne af andre parter.

Der er således meget snævre grænser for hvornår danske skattemyndigheder kan tilsidesætte et behørigt indregistreret og fuldt skattepligtigt udenlandsk selskab og som anført i svaret til spørgsmål 6 vedrørende lovforslag L 30 er der heller ikke eksempler på, at danske skattemyndigheder har nægtet at anerkende et udenlandsk holdingselskab og således anset det for en nul-litet."

Sammenfattende om Skatteministeriets fortolkning af "beneficial owner"

På baggrund af gennemgangen ovenfor kan Skatteministeriets fortolkning af begrebet "beneficial owner" sammenfattes således:

I 1998 blev den begrænsede skattepligt af *udbytter*, der var blevet indført i 1968, afskaffet for alle udenlandske moderselskaber. Det fremgår af forarbejderne, at provenutabet var beskedent, fordi kildeskatten i forvejen kunne undgås ved at indskyde mellemholdingselskaber i lande, i forhold til hvilke Danmark helt eller delvist var afskåret fra at indeholde kildeskat. Mellemholdingselskaberne blev altså anset for at være "beneficial owner".

I 2001 blev udbytteskatten genindført for moderselskaber hjemmehørende i ikke EU-lande uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Skatteministeren bekræftede i forarbejderne, at det (fortsat) var muligt at undgå den genindførte udbytteskat ved at indskyde et mellemholdingselskab i et andet EU-land eller et DBO-land og kanalisere udbytterne herigennem. Af samme grund skønnedes provenuet at være "begrænset".

I 2004 blev der indført begrænset skattepligt af *koncerninterne renter*. Forinden var kommentarerne til modeloverenskomsten vedrørende "beneficial owner" i 2003 blevet udvidet med "gennemstrømningsselskaber". Skatteministeren udtalte under lovforslagets behandling, at spørgs-

målet om, hvem der var "retmæssig ejer", måtte bero på en *konkret realitetsbedømmelse*. Det var altså ministeriets opfattelse, at udvidelsen af kommentarerne i 2003 ikke tilføjede noget nyt i forhold til, hvad der allerede gjaldt efter dansk ret, nemlig *princippet om rette indkomstmodtager*.

Det afgørende var, hvem der var *rette indkomstmodtager*, og hvis det bagvedliggende selskab i skattelylandet blev anset for rette indkomstmodtager (og dermed "beneficial owner"), var det dette selskab, der var omfattet af den begrænsede skattepligt.

Fra slutningen af 2006 har Skatteministeriet skærpet retorikken med hensyn til, at rene gennemstrømningsselskaber ikke kunne være rette indkomstmodtager.

Det er dette grundlag, som "beneficial owner" sagerne oprindeligt blev startet på.³⁰

I det efterfølgende sagsforløb er det imidlertid blevet klart for Skatteministeriet, at den hidtil forfægtede fortolkning af "beneficial owner" ikke kunne føre til det ønskede resultat, fordi mellemholdingselskabet klart må anses for rette indkomstmodtager. Skatteministeriet har derfor ændret sin fortolkning af "beneficial owner".

Skatteministeriet sætter nu ikke længere lighedstegn mellem "beneficial owner" og rette indkomstmodtager. Det er tværtimod to forskellige begreber, der ikke har noget med hinanden at gøre.

Senest har Skatteministeriet taget den fulde konsekvens af dette ændrede standpunkt og har erklæret sig enig i, at mellemholdingselskabet (gennemstrømningsselskabet) er rette indkomstmodtager og dermed subjektet for den begrænsede skattepligt.³¹ Ministeriet fastholder imidlertid, at selskabet i skattelylandet er "beneficial owner", og til støtte herfor henvises *alene* til de udvidede kommentarer til modeloverenskomsten fra 2003.

Disse kommentarer fortolkes i øvrigt på den mest vidtgående måde, for eksempel således at der opkræves udbytteskat, selvom der ikke har fundet faktisk gennemstrømning sted, hvilket er i direkte strid med ordlyden af kommentarerne - og i øvrigt også med forarbejderne til senere lovgivning.³²

Efter Skatteministeriets opfattelse er det alene afgørende, om de bagvedliggende ejere *på for-*

hånd har truffet den overordnede beslutning om anvendelsen af udbyttet eller renterne og dermed har begrænset mellemholdingselskabets rådighed over det modtagne beløb. Er dette tilfældet, er mellemholdingselskabet ikke "beneficial owner".

Med denne fortolkning er det vanskeligt at pege på et mellemholdingselskab, der opfylder ministeriets kriterium for at være "beneficial owner". Det er nemlig helt sædvanligt, at større beslutninger i en koncern i første omgang træffes af topledelsen i koncernen, hvorefter de gennemføres af de relevante selskabsorganer i de respektive datterselskaber. Fortolkningen er derfor reelt indholdsløs.

Skatteministeriets nyfortolkning af "beneficial owner" er imidlertid slet ikke færdigudviklet.

Ministeriet mangler således stadig at forklare, hvorfor det er selskabet i skattelylandet - og ikke de bagved dette værende ejere (typisk i EU-lande eller DBO-lande) - der er de "retmæssige ejere". De krav, som ministeriet først nu er ved at opstille for at anerkende de ultimative ejere som "retmæssige ejere", forekommer indtil videre at være så restriktive, at de vanskeligt lader sig opfylde.

Og således er det gået til, at Skatteministeriet - på grundlag af to love fra henholdsvis 2001 (udbytteskat) og 2004 (renteskat), der begge forudsætter, at indførelsen af begrænset skattepligt ikke vil indbringe noget nævneværdigt provenu - foreløbigt i 16 sager har opkrævet udbytte- og renteskat af 19 mia. kr., og ifølge skatteministeren er der mere i vente.³³

De udvidede kommentarer fra 2003 kan ikke inddrages ved fortolkningen af tidligere overenskomster

Det er en kendsgerning, at Skatteministeriets ændrede fortolkning af "beneficial owner" er direkte foranlediget af - og udelukkende støttes på - de udvidede kommentarer til modeloverenskomsten fra 2003 (om "gennemstrømningselskaber").

Det rejser spørgsmålet om retskildeværdien af disse kommentarer.

En detaljeret gennemgang af dette spørgsmål, herunder af dansk og international litteratur og retspraksis, ligger uden for denne artikels område.³⁴ I det følgende angives kun nogle få hovedkonklusioner.

Det antages i almindelighed, at OECD's kommentarer til modeloverenskomsten kan inddrages ved fortolkningen af dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Udgangspunktet er, at der ved fortolkningen skal tages udgangspunkt i den version af modeloverenskomsten med kommentarer, som var gældende på tidspunktet for indgåelsen af den konkrete overenskomst.

Såfremt nye kommentarer er udtryk for en *ændring* i forhold til tidligere versioner - og ikke blot en *præcisering* - kan de nye kommentarer til modeloverenskomsten ikke lægges til grund.

Baggrunden herfor er, at de nye kommentarer ikke er godkendt af medlemsstaternes parlamenter og følgelig savner demokratisk legitimitet.

I et retssystem som det danske, hvor en dobbeltbeskatningsoverenskomst først bliver en del af dansk ret, når Folketinget har vedtaget en lov herom, er dette særligt klart. Det vil ganske enkelt være i strid med delegationsforbuddet i grundlovens § 43 at overlade lovgivningskompetence til OECD's embedsmænd.

Den omstændighed, at fortolkningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst har den videregående betydning, at den er afgørende for, om der overhovedet foreligger begrænset skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c og d, er yderligere med til at understrege, at de klare forarbejder til disse bestemmelser ikke kan tilsidesættes ved en ændring af OECD's kommentarer.

Det kan ikke med nogen ret hævdes, at de udvidede kommentarer fra 2003 - således som de fortolkes af Skatteministeriet - skulle være udtryk for en præcisering af begrebet "beneficial owner". Skatteministeriets fortolkning fører til det modsatte resultat af, hvad ministeriet har lagt til grund i forarbejderne til 2001-loven og 2004-loven. Der er derfor tale om en markant *ændring*.

I den forbindelse bemærkes, at OECD-landene heller ikke er enige om, hvad de udvidede kommentarer fra 2003 går ud på, hvilket synes at måtte være et minimumskrav for at acceptere, at der foreligger en præcisering.

De udvidede kommentarer har således givet anledning til vidt forskellige fortolkninger hos domstole og skatteadministrationer i de enkelte lande.

OECD har derfor den 29. april 2011 offentliggjort et udkast til "Clarification of the Meaning of "Beneficial Owner" in the OECD Model Tax Convention" og opfordret alle interesserede parter (offentligheden) til at komme med bemærkninger hertil. Alene fremkomsten af dette nye "discussion paper" understreger umuligheden af at tillægge de udvidede kommentarer fra 2003 nogen som helst vægt.

Konklusionen er altså, at de udvidede kommentarer fra 2003 ikke er noget relevant bidrag til fortolkningen af tidligere indgåede overenskomster. Mellemløbselskaberne er derfor – allerede af denne grund - "beneficial owner", og der foreligger ikke begrænset skattepligt.

Praksisskærpelse har kun virkning for fremtiden

Det er et almindeligt forvaltningsretligt princip, at der ikke kan gennemføres en - ellers lovlign - praksisskærpelse, uden at myndighederne forinden har varslet de nye synspunkter, som de vil anse for afgørende for denne nye praksis. En praksisskærpelse kan altså alene gennemføres med virkning for fremtiden. Dette fremgår udtrykkeligt af Den Juridiske Vejledning:³⁵

"Varsling af ændring med fremtidig virkning

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at det kun er muligt at iværksætte en skærpelse af praksisændring med virkning for fremtiden og efter udmelding af et passende varsel, der giver borgerne mulighed for at indrette sig efter den ændrede retstilstand."

Denne problemstilling bliver altså kun relevant, hvis domstolene måtte give Skatteministeriet medhold i, at de udvidede kommentarer fra 2003 kan finde anvendelse ved fortolkningen af "beneficial owner", og domstolene i øvrigt er enige i ministeriets fortolkning af disse, og at der derfor foreligger begrænset skattepligt.

Det turde være åbenbart, at der i så fald foreligger en praksisskærpelse med tilbagevirkende kraft. Dette gælder også i relation til moder-/datterselskabsdirektivet og rente-/royaltydirektivet.

Skatteministeriet bestrider, at dette skulle være tilfældet, og gør til støtte herfor gældende, at der

ikke har foreligget en fast administrativ praksis, fordi der ikke findes retsafgørelser, der dokumenterer den hidtidige praksis.

Når der - som i disse sager - foreligger udtrykkelige udtalelser fra Skatteministeriet om, hvorledes retsreglerne skal forstås, og når skattemyndighederne administrerer i overensstemmelse hermed, er det imidlertid fuldgod dokumentation for en fast praksis, som skatteyderne kan indrette sig i tillid til.

Den omstændighed, at der ikke tidligere er rejst sager, beror således ikke på en ufuldstændig kontrol fra SKATs side, men på en opfattelse af, at der ikke var grundlag for at føre disse sager.

Skatteministeren har i et svar til Folketingets skatteudvalg af 27. november 2006 bekræftet, at "det indgår i den ligningsmæssige behandling at påse, at betingelserne for ikke at indeholde udbytteskat er opfyldt, herunder om et udenlandsk selskab er retmæssig ejer af udbyttet".³⁶

I et svar af samme dato kunne ministeren samtidig oplyse, at der ikke var "eksempler på udenlandske gennemstrømningsselskaber, som de danske skattemyndigheder ikke har accepteret som retmæssig ejer af udbytte fra danske selskaber".³⁷

Den sidstnævnte udtalelse blev gentaget i et svar til Folketingets skatteudvalg den 22. maj 2007.³⁸

Som det fremgår ovenfor, har Skatteministeriet først udviklet sin fortolkning af "beneficial owner", efter at sagerne er blevet rejst.

Virksomhederne har således ikke haft den ringeste grund til at tro, at de foretagne betalinger af udbytter og renter skulle kunne nægtes skattefritagelse, og det er åbenbart, at virksomhederne ikke ville have foretaget disse betalinger, hvis der var den mindste tvivl om, at de var fritaget.

I øvrigt er det en ren tilståelsessag. Den embedsmand, der udtaler sig på SKATs vegne til dagspressen i disse sager, har til Jyllandsposten den 14. september 2010 udtalt følgende:

"Selvom pengene ikke er strømmet igennem med det samme i alle sager, så gælder den samme begrundelse, nemlig at et selskab i Luxembourg uden råderet og dispositionsret over midlerne ikke er de retmæssige ejere. Det er de bagvedliggende ejere, og derfor skal der opkræves kilde-skat. Om vi så får medhold, ved vi ikke. Vores

synspunkt er ret nyt i skattepraksis, så vi må se, hvad Højesteret siger, når den kommer til at tage stilling engang."

Ikke handlet forsømmeligt

SKAT har i disse sager opkrævet kildeskatten hos de danske selskaber under henvisning til bestemmelsen i kildeskattelovens § 69, hvorefter et selskab, som undlader at opfylde sin pligt til at indeholde skat, er ansvarlig for betaling af det manglende beløb, medmindre selskabet godtgør, at der ikke er udvist "forsømmelighed".

Henset til, at selskabernes forståelse af de relevante regler er i overensstemmelse med skatteministerens udtalelser i 2001 og 2004 og dermed den administrative praksis, som skattemyndighederne ubrudt har fulgt i mere end 30 år, kan der ikke være tvivl om, at selskaberne *ikke* har udvist *forsømmelighed*.

Det er således - også af denne grund - udelukket at opkræve kildeskatten hos de danske selskaber.

Afsluttende bemærkninger

I slutningen af 90'erne lokkede de nye danske holdingregler internationale koncerner til at etablere mellemholdingselskaber - ofte med betydelige værdier - i Danmark. Da reglerne blev ændret i 2001, gav skatteministeren anvisning på, hvorledes kildeskatten fortsat kunne undgås ved at indskyde mellemholdingselskaber over de danske selskaber. Efterfølgende har skattemyndighederne opkrævet kildeskat hos virksomheder, der har fulgt den af skatteministeren anviste fremgangsmåde. Som en slags "tak for besøget" er mellemholdingselskaberne således blevet opkrævet kildeskat af værdier, som det aldrig har været meningen skulle beskattes her i landet, og som i mange tilfælde end ikke stammer fra Danmark.

Dette er blot ét af mange eksempler på konsekvenserne af SKATs ændrede fortolkning af begrebet "beneficial owner".

Som det fremgår ovenfor, er SKAT imidlertid ikke berettiget til at ændre sin fortolkning med tilbagevirkende kraft, og de rejste krav er derfor allerede af denne grund - uberegtigede.

"Beneficial owner" sagerne har skabt en så betydelig retsuisikkerhed, at end ikke erfarne skat-

terådgivere tør give et sikkert bud på, om en given udbytteudlodning eller rentebetaling vil blive mødt med et krav fra SKAT om indeholdelse af kildeskat - og det gælder, selvom det ikke er til at få øje på, hvorfor udlodningen skulle være skattepligtig.

Af samme grund går internationale investorer uden om Danmark.

Der er ikke udsigt til, at retstilstanden på dette område bliver endeligt afklaret ved domstolene i de første mange år.

Der er derfor et betydeligt behov for, at Skatteministeriet udstikker præcise rammer for den praksis, som vil blive fulgt fremover, således at det retssikkerhedsmæssige krav om forudsigelighed kan blive opfyldt.

Noter

1. Ifølge Skatteministeriets pressemeddelelse af 1. april 2011 ("Skattekontrol af kapitalfonde har høj prioritet") har SKAT rejst i alt 31 sager. I 16 af disse sager er der fremsendt opkrævninger på betaling af udbytte- og renteskat af i alt 19 mia. kr., medens de resterende 15 sager endnu ikke er færdigbehandlet
2. TfS 2010, 502LSR
3. TfS 2010, 974 LSR
4. TfS 2011, 277 LSR
5. Se note 1
6. Begrebet "beneficial owner" blev første gang indføjet i OECD's modeloverenskomst ved revisionen i 1977
7. Tilsvarende bemærkninger blev tilføjet til punkt 8 i kommentarerne til art. 11 (renter).
8. Se TfS 2010, 502 LSR og TfS 2010, 974 LSR
9. Den begrænsede skattepligt af udbytter blev indført ved lov nr. 370 af 13. november 1968.
10. L 53 af 21. oktober 1998
11. Arbejdsgrupperapport SN 4901/99 af 23. november 1999 fra ECOFINs Code of Conduct Group
12. ECOFINrådets adfærdskodeks for erhvervsbeskatning (98/c/2/01) af 1. december 1997
13. L 99 af 10. november 2000
14. L 99 af 10. november 2000, bilag 22
15. L 99 af 10. november 2000, bilag 24
16. L 99 af 10. november 2000, bilag 25
17. L 119 af 17. december 2003
18. L 119 af 17. december 2003, bilag 21
19. Se Aage Michelsen, International Skatteret, 3. udgave, 2003, p. 426: "De fleste danske dobbeltbeskatningsover-

- enskomster indeholder bestemmelser i art. 10-12 om retmæssig ejer ("beneficial owner") som betingelse for begrænsningerne i kildelandsbeskatningen af udbytte, renter og royalties. Som nævnt i omtalen af de tilsvarende bestemmelser i OECD-aftalen har sådanne bestemmelser næppe nogen betydelig funktion, idet de fleste mellemselskaber ved iagttagelse af de nødvendige juridiske formaliteter uden besvær vil kunne opfylde kravet om at være retmæssig ejer. Bestemmelserne vil kun ramme egentlige pro forma tilfælde. Og i så fald er de overflødige, idet det samme resultat her vil kunne nås ved anvendelse af almindelige retsgrundsætninger."
20. L 119 af 17. december 2003, bilag 56
21. L 119 af 17. december 2003, bilag 74
22. L 116 af 14. december 2005, bilag 9
23. Svar af 6. november 2006 på spørgsmål S 474
24. L 30 af 4. oktober 2006
25. L 30 af 4. oktober 2006, svar af 27. november 2006 på spørgsmål 2-10
26. L 30 af 4. oktober 2006, svar af 27. november 2006 på spørgsmål 2-10
27. Skatteudvalget 2006-2007, SAU alm. del - Bilag 115
28. L 213 af 18. april 2007
29. L 213 af 18. april 2007, bilag 26
30. SKATs afgørelser i de to første "beneficial owner" sager er dateret den 15. maj 2009.
31. I den første udbytteskattesag er dette først sket under skriftvekslingen i Østre Landsret i 2011.
32. Se SKM 2008.728 DEP : "Skatteministeriet har vanskeligt ved at se, hvordan det i det nævnte eksempel kan påvises, at Cayman Island-selskabet er et gennemstrømningselskab, idet der - i modsætning til det omtalte eksempel i bilag 26 til L 213 - ikke rent faktisk føres en pengestrøm gennem Cayman Island-selskabet."
33. Se note 1
34. Se herom Aage Michelsen, Festskrift til Ole Bjørn, p. 357
35. Den juridiske vejledning 2011-1, punkt A.A.7.1.5., udgivet af SKAT.
36. L 30 (2006/07), svar på spørgsmål 10
37. L 30 (2006/07), svar på spørgsmål 6
38. L 213 (2006/07), svar på spørgsmål 86